

Auca de Joan Puig i Ferrer (1882-1956)

Rodamon, home vital, un escriptor colossal

1. Neix a la Selva del Camp
i la gent diu «Ai,caram!»,
2. perquè el seu pare, un cacic,
li nega el sostre i l'abric.
3. Així, d'aquesta manera,
fill d'una mare soltera,
4. en Joan enfrontarà
la vida i el va com va;
5. amb avidesa i passió
ratllant l'autodestrucció.
6. De petit, no corre, vola
per la Selva quan va a escola.
7. «És més llest que una mustela»,
diu sa tia que el tutela.
8. Comença batxillerat
en un col·legi privat
9. i l'acaba anant a Reus,
caminant amb els dos peus.
10. I quan encara és un noi
es proposa ser un heroi.
11. Fa versos. Se sent poeta,
tant, que en fa la seva meta.
12. Els ensenya a l'Aladern
i entra en contacte amb Isern,
13. Güell, Gambús i altres artistes,
diguem-ne decadentistes,
14. més amants de la bohèmia
que no pas de l'acadèmia.
15. Desenganyat de la vida,
per poc no se suïcida.
16. Llavors la Selva abandona
i s'instal·la a Barcelona.
17. Hi comença a fer Farmàcia
però veu que no hi té gràcia.
18. Per tal de fer calerons
fa de mestre de minyons.
19. Fins que en arribar als 20 anys
abandona els seus afanys
20. de poeta extasiat.
Puig se sent desenganyat.
21. Per renovar l'esperança
se'n va a córrer món, a França.
22. Torna aquí i de mica en mica
el seu teatre publica.
23. De les obres publicades
serà «Aigües encantades»
24. la seva obra principal
pel que té de radical,
25. en què la Cecília Amat
es desmarca del ramat.
26. Amb «La dama enamorada»
també guanya anomenada.
27. La resta, de to burgès
és teatre de poc pes.
28. A mitjans dels 20, s'envela
i es dedica a la novel·la.
29. Amb «Els tres al·lucinat»
té els lectors bocabadats.
30. I molt més amb «Servitud»
que és un pamflet molt agut,
31. un autèntic document
d'un diari del moment.
32. Després vindrà «El cercle màgic»
que per poc no esdevé tràgic
33. en el «banquet de les feres»,
on es fa sentir de veres.
34. Polèmic però eficaç
en Joan Puig és un cas.
35. Amb l'ajut d'en Pep Queralt
funda una editorial.
36. D'Esquerra Republicana.
és perquè li don la gana.
37. I així, com a diputat,
a les Corts sovint debat.
38. A les Corts i al Parlament,
i hi debat vehementment.
39. Com que l'escriure no el cansa
reescriu «Camins de França»,
40. una autobiografia
novel·lada, amb valentia;
41. un testimoni punyent,
autèntic i convincent.
42. L'any 36 ve la guerra
que tot ho ensagna i esguerra;
43. llavors Puig i Ferrer
es trasllada a l'estranger,
44. i des d'allí negocia
tot l'arsenal que ens envia.
45. Un cop acaba el conflicte,
exiliat però invicte,
46. lliura el seu darrer combat:
«El pelegrí apassionat».
47. Una obra monumental;
un descàrrec personal.
48. Va morir el 56,
a París, un dia gris.

Joan Vilamala, 2017